

§ 6

(k § 40 a § 14).

Ustanovení čl. IV. a V. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, platí též pro kancelářské oficianty a oficiantky.

Článek II.

Změny tímto nařízením stanovené, kromě ustanovení § 5, čl. I. tohoto nařízení, netýkají se nároků na výslužné oficiantů a oficiantek, ani nároků na zaopatřovací požitky po kancelářských oficiantech, vstoupivších do výslužby před počátkem platnosti tohoto nařízení. Totéž platí v případech, ve kterých služební poměr byl před počátkem účinnosti tohoto nařízení jiným způsobem zrušen.

Pro všechny tyto oficianty a jejich pozůstalé platí však obdobně ustanovení čl. I., § 8, odst. 1., č. 2., a odst. 3., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920.

Článek III.

Osoby vyloučené článkem II. tohoto nařízení, k nimž patří i osoby, jejichž nároky pensijní upravují stanovy zaopatřovacího ústavu z r. 1902, pokládají se za osoby podrobené předpisům zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920.

Kancelářským oficiantům však a oficiantkám, kteří dnem 31. srpna 1919 odešli do výslužby a pozůstalým po takových kancelářských oficiantech, jakož i pozůstalým po oficiantech, kteří v srpnu 1919 zemřeli v činné službě, budou odpočivné a zaopatřovací požitky vyměřeny podle ustanovení čl. I. tohoto nařízení.

Článek IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919. Provedením jeho pověřují se všichni ministři.

Tusar v. r.

Habrman v. r. Dr. Meissner v. r.

Švehla v. r. Johanis v. r.

Dr. Hořowitz v. r. Dr. Beneš v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva zemědělství.

Dr. Engliš v. r. Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r. Dr. Markovič v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a těl výchovy a zároveň správce ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správy.

Dr. Winter v. r.

Čís. 523.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 13. září 1920,

kterým provádí se novela k zákonům o ubytování vojska ze dne 7. dubna 1895, č. 248 Sb. z. a n.

Článek I.

Prováděcí nařízení k zákonu o ubytování vojska ze dne 25. června 1895, č. 100 ř. z., a zák. čl. XXXIX, z roku 1895 se pozměňují a doplňují takto:

K § 26.

Ustanovení prováděcích nařízení k § 26 zákonů ubytovacích z roku 1895 se zrušují a mají nyní toto znění:

Při trvalém jednotlivém ubytování poddůstojníků a mužstva jest ubytovatel povinen opatřiti též osvětlení a otop.

Vojenská správa může však ze služebních neb jiných důvodů nároku tohoto se vzdáti.

Nemohl-li by však ubytovatel pro chudobu neb z jiných důležitých důvodů osvětlení neb otop opatřiti, může vojenskou správu žádati za sprostění od tohoto závazku. O žádosti této rozhoduje komise složená ze zástupce politického úřadu první stolice, finanční správy, obce a ubytovaného oddílu.

Komisionální protokol budiž přiložen k účetnímu spisu ubytovaného oddílu a opis jeho předložen příslušné intendanci.

Nedodá-li podle předchozích odstavců otop a osvětlení ubytovatel, buďtež opatřeny vojenskou správou, a z náhrady stanovené v § 31 zákona sražena částka 2 haléře za nedodané osvětlení a 4 h za nedodaný otop.

K § 28.

V dosavadních prováděcích nařízeních u B. I. buďtež vynechána slova „a náčiní kuchyňské“.

K § 31.

V dosavadních prováděcích nařízeních ruší se celý bod 2., a v bodu 4a) jest místo „1,3 kr.“ pojmouti „4 h“.

K § 46.

V letní době, t. j. od 16. dubna do 15. října včetně, přísluší za světlici pro vojenské gážístvy se zařízením a osvětlením náhrada 2 K, bez osvětlení 1 K 50 h.

K § 48.

V dosavadních prováděcích nařízeních se ruší bod 1. a má nyní toto znění:

1. Komise, jež má zjištění nemožnost dodatí otop a osvětlení, skládá se ze zástupce politického úřadu I. stolice a finanční správy, jsou-li tyto úřady v místě, ze zástupce obce a ubytovacího oddílu.

Nezúčastní-li se zástupcové politického úřadu I. stolice a finanční správy komisionálního šetření, budiž předložen opis protokolu příslušné intendanci k dalšímu řízení v dohodě s úřadem politickým a finanční správou, originál protokolu budiž pak přiložen k účetnímu spisu ubytovaného oddílu.

Ustanovení prováděcích nařízení k § 26 o otopu a osvětlení budiž použito obdobně i pro ubytování přechodné.

K výkazu B.

V dosavadních prováděcích nařízeních k výkazu B. jest v odstavci 1b) na místo „13 kr.“ pojmouti „4 h“.

K výkazu E.

V dosavadních prováděcích nařízeních k výkazu E. v odstavci 2., bod b), jest místo „10 kr.“ vztážmo 8 kr.“ pojmouti „20 h“.

Článek II.

Nařízení tomuto příznává se zpětná účinnost ode dne 1. ledna 1920.

Provéstí je ukládá se ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra a financí.

Tusar v. r.

Dr. Meissner v. r.	Staněk v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Engliš v. r.
Johanis v. r.	Dr. Dérer v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Winter v. r.
Sonntag v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Markovič v. r.	Habrman v. r.

Čís. 524.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920,

limž se povoluje pojišťovnam vybíratí drahotní
přirážky.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920,
č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Soukromé pojišťovny akciové i vzájemné,
zřízené podle ministerského nařízení ze dne
5. března 1896, č. 31 f. z., s výjimkou menších po-

jišťovacích spolků, zřízených podle oddílu E téhož
nařízení, smějí od pojištěných vybíratí za účelem
úhrady zvýšených správních nákladů drahotní
přirážku k pojistnému dnem 1. ledna 1920 počí-
naje. Drahotní přirážku podle tohoto nařízení lze
vybíratí jen z pojištění uzavřených do dne účinnosti
tohoto nařízení.

Vzájemné pojišťovny proti škodám, u nichž
pojišťovací rok v některém odvětví pojišťovacím
je totožný s rokem kalendářním, jsou oprávněny
předepsati tuto přirážku již s pojistným, splatným
dne 31. prosince 1919.

Právo vybírání drahotní přirážky se nevztahuje
na náhradní pojištění ve smyslu zákona o pen-
sijním pojištění.

§ 2.

Při pojištění na život nesmí drahotní přirážka
přesahovati 10 procent předepsaného tarifního po-
jistného, je-li splatno najednou nebo ve lhůtách
nejméně čtvrtetních, a 15 procent předepsaného
pojistného, je-li splatno ve lhůtách kratších.

Při pojištění proti škodám a následkům tě-
lesných úrazů nesmí drahotní přirážka přesaho-
vati 25 procent předepsaného pojistného.

§ 3.

Drahotní přirážky dle §§ 1 a 2 buďtež vy-
měřeny tak, aby úhrnný roční plat za pojištění
již platně nepřesahoval úhrnných ročních plátů
za stejné pojištění, uzavřené po dni účinnosti to-
hoto nařízení.

§ 4.

Pojišťovna jest povinna oznámiti minister-
stvu vnitra výši drahotních přirážek podle tohoto
nařízení vyměřených, jakož i každou změnu jich
nejméně 14 dnů dříve, než je předepíše pojištní-
kům.

Ministerstvo vnitra může nejvyšší přípustnou
sazbu drahotních přirážek buď snížití nebo další
vybírání těchto přirážek vůbec vyloučiti, uzná-li,
že příslušná pojišťovna může jich podle výsledků
svého hospodaření postrádatí.

§ 5.

Pojišťovna jest povinna oznámiti pojištníkům
písemně výši drahotní přirážky požadované
podle tohoto nařízení.

Pojištníci jsou povinni tyto řádně vyměřené
drahotní přirážky, které tvoří součást vedlej-
ších poplatků, platiti současně s pojistným. Ne-
placení jich má stejné následky jako neplacení
splatného pojistného.

Drahotní přirážky, které vypadají na dobu
od 1. ledna 1920 až do dne účinnosti tohoto na-
řízení, jsou splatné do 30 dnů ode dne, kdy byl